

शतसंख्यन्तु होमयेत्” इति विष्णुधर्मोत्तरदर्शनात् । एवं होमे स्नाहान्तता च मन्त्रस्य “स्नाहान्तता जुहुयात् ध्यायन् वै मन्त्रदेवताम्” इति स्मृतेः । अशक्तौ तु देशीपु-
राणम् “होममहादपूजायां शतमष्टोत्तरं भवेत् । अष्टाविंशतिरष्टौ वा यथाशक्ति विधीयते” । स्कान्दे “अथ ह्यनं नक्षत्रेशानां भैरुनाध्वानमेव च । आभिषं कनकं हिंसां वर्षद्वयौ विवर्जयेत्” । अध्वानम् अध्वगमनं कनकमित्यत्र अक्षरमिति कश्चित् पाठः सङ्गरं युज्यम् । वर्षद्वयौ जन्मदिने । द्वयमनुः “मृते जन्मानि संक्रान्तौ आर्द्धे जन्मदिने तथा । अक्षय्यस्यर्शने चैव न स्नाया-
त्पणवारिणा” । जन्मानि पुनजन्मानि । ज्योतिषे “स्नात्वा जन्मदिने स्नियं परिहरन् प्राप्नोत्यभीष्टं श्रियम् मत्-
स्यान्मोचयतो द्विजाय ददन्तोऽप्यायुश्चिरं वर्ज्यते । सकृन् स्नादति यस्तु तस्य रिपयोनाशं प्रयान्ति ध्रुवं भुङ्क्ते यस्तु निरामिषं स हि भवेत् जन्मान्तरे पण्डितः” । दीपि-
कायाम् “जन्मार्थयुक्ता यदि जन्माभासे यस्य ध्रुवं जन्म-
तिथिर्भवेच्च । भवन्ति तद्वत्सरमेव यावच्चैरुज्यसम्मान-
सुखानि तस्य । कृतान्तकुजयोर्वारं यस्य जन्मदिनं भवेत् । अन्तर्ज्योगसंप्राप्तौ विघ्नस्तस्य पदे पदे” । कृतान्तकुजयोः शनिमङ्गलयोः । “तस्य सधौपधिज्ञानं यज्ञ-
विप्रसुराचनम् । यज्ञादुद्दिश्य होमोवा यज्ञाणां प्रीति-
निष्कृता । सौरारयोर्दिने सृता देवान्ते तु काञ्चनम् । सुरा मांसी वचा कुष्ठं शैलेयं रजनीद्वयम् । शठीचम्प-
कसुस्तञ्च सधौपधिगणः स्मृतः” ॥ सौरारयोः शनि-
भौमयोः रजनीद्वयं हरिद्रादारुहरिद्रे । एषां पलादी-
नामपि यज्ञम् । कपायावयवयज्ञमहाह मत्स्यपुराणम् “एषां पलाणि साराणि मूलानि कुसुमानि च । एवमा-
दीनि चान्यानि कपायाख्योगणः स्मृताः” । तत्र क्रमः । तिलोद्वर्तनं तिलयुक्तजलेन स्नानं नववस्त्रपरिधानं गुग्गुलुनिम्बवृक्षसर्षपद्वयोर्गोरोचनात्मकजन्मपत्न्यं दक्षि-
णपाणौ बन्नीयात् । शुद्धेवाग्निविप्राः पूजनीयाः स्वनक्षत्रमपि पूजनीयम् । अत्र च “हस्तास्त्रातो नववस्त्रा अक्लीने नमश्चिरोनपुंसि स्यात् । पुंसि पुनर्धनुष्यौ मूलं पुंस्त्री क्षत्रियः शेषाः” इत्यनेन लिङ्गनिर्णयः । अनुमन-
स्त्रादीनां गोपनमाह विष्णुधर्मोत्तरे “गोपयेज्ज-
नमनक्षत्रं धनसारं मृष्टं मलम् । प्रभोरप्यपमानञ्च तस्य दुश्चरितञ्च यतः” । धनसारं वनत्रेष्ठं मलं क्षिद्रम् । पितरौ प्रजापतिः सूर्यो नक्षत्रपतिर्मातृशब्दे यच्च पूज-

नीयः । ‘सतिच’ गुह्यसंयुक्तमश्रुत्यर्जमितं पयः । मार्क-
ण्डेयवरं ब्रह्मा पिबाम्यायुष्महेतवे” इति गुह्यतिलदुग्ध-
पानमन्त्रः । ततः प्रार्थनामन्त्रौ । ‘चिरजीवी यथा त्वं भो भविष्यामि तथा धुने ! । रूपवान् विनवांस्यैव श्रिया युक्तश्च सर्वदा । मार्कण्डेय ! महाभाग ! सप्तकल्याणं जीवनं । । आयुरिष्टार्थसिद्धिप्रार्थनम्माकं वरदोभव” । ततो-
व्यासपरमुरामाश्रयामकपवत्सिप्रह्लादहनुमद्भिषण्यः पू-
जनीयाः । पठपि । “तैत्तिरीये यानि भूतानि स्याव-
राणि चराणि च । ब्रह्मविष्णुशिवैः सार्द्धं रक्षां कुर्वन्तु तानि मे” । इति मत्स्यपुराणीयं पठेत् । पितृमातृ-
पादपङ्कजकमस्तु विष्णुपुराणादुच्चेयः यथा “कथ्योऽपि वसुदेवस्य पादौ जप्त्वाह सत्वरः । देवक्याश्च सृष्टा-
वाङ्मूर्तदेवसङ्गायान्” । एवञ्च “सहस्रन्तु पितृ-
माता गौरवेणा रित्यते” इति मनुवचने सहस्रं पितृ-
नपेक्ष्य यज्ञौरवह्मं तत्पोषणरक्षाधम् । अतएव मनुः “मृते भर्त्सरि पुंस्तु वाच्यो मातृररक्षिता” । वाच्यो-
गर्हणीयः । अत्र वैदिकेतरमन्त्रपाठे शूद्रादेरप्यधिकारः “वेदमन्त्रवर्जम् शूद्रस्य” इति कन्दोर्गाङ्गिकाचारचित्तामणि-
धृतस्मृतौ वेदेति विशेषणात् । एवञ्च पुराणमधिकृत्य “अध्ये-
तव्यं न चान्येन ब्राह्मणं क्षत्रियं विना । श्रोतव्यमिह शूद्रेण नाध्येतव्यं कदाचन” इति भविष्यपुराणवचनं पुराणमन्त्रेतरपरम् । पञ्चयज्ञज्ञानआर्द्धेषु पौराणिक-
मन्त्रोऽपि निषिद्धः । शूद्रमधिकृत्य “नमस्कारेण मन्त्रेण पञ्चयज्ञाच्च जापयेत्” इति याज्ञवल्क्येन “ब्राह्मणत्वविशा-
मेव मन्त्रवत् स्नानमिष्यते । तृष्णीमेव हि शूद्रस्य नम-
स्कारकं तत्तम्” इति योगियाज्ञवल्क्येन आह्वयमधिकृत्य “अथमेव विप्रः प्रोक्तः शूद्राणां मन्त्रवर्जितः । अमन्त्रस्य तु शूद्रस्य विप्रो मन्त्रेण स्मृते” इति वराहपुराणेन च नमस्कारेणेति तृष्णीमिति मन्त्रवर्जित इति चाभि-
धानादेतत्परं वैदिकपरञ्च शूद्राधिकारे गौतमवचनं “अनुमतोऽस्य नमस्कारो मन्त्रः” इति । अनुपनीतस्यापि शूद्रसमत्वेन आह्वयतिरिक्तवेदपाठनिषेधमाह मनुः “नाभिव्याहारवेद्मन्त्रस्त्वध्यानिनयनादते । शूद्रेण हि समस्तावत् यावद्देहे न जायते” । स्त्रीणामपि वैदिक-
मन्त्रनिषेधमाह ऋषिंहतापनीयम् “वाग्वित्री प्रथमं यजुर्लक्ष्मीं स्त्रीशूद्रयोर्नैच्छन्ति सावित्रीं प्रथमं यजुर्लक्ष्मीं स्त्री शूद्रो यदि जानीयात् स्मृतोऽधोगच्छति” इति मेष्मन्तीतिपर्यन्तं पराशरभाष्येऽपि लिखितम् ।